

გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა

საქართველოს სახელით

გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობაზე

უარის თქმის თაობაზე

საქმე №2/22888-26 /330210326013124792

07 სექტემბერი, 2026 წელი, ქ. თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლო სამოქალაქო საქმეთა კოლეგია

მოსამართლე - ლიანა კაჭაშვილი

განმცხადებელი - შპს „ბიემსისი ცენტრი“ (ს/ნ: 431440407)

წარმომადგენელი - ალექსანდრე ციციძე

მოთხოვნა - გაკოტრების რეჟიმის გახსნა

განხილვის ფორმა - ზეპირი მოსმენის გარეშე

ს ა ს ა მ ა რ თ ლ ო მ გ ა მ ო ა რ კ ვ ი ა

2026 წლის 17 აგვისტოს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიას განცხადებით მომართა შპს „ბიემსისი ცენტრის“ წარმომადგენელმა ალექსანდრე ციციძემ შპს „ბიემსისი ცენტრის“ მიმართ გაკოტრების რეჟიმის გახსნის მოთხოვნით.

როგორც განცხადებიდან და წარმოდგენილი ინფორმაციიდან ირკვევა, შპს „ბიემსისი ცენტრი“ დაფუძნდა 2021 წლის 27 დეკემბერს, მისი საქმიანობის საგანს წარმოადგენდა საგანმანათლებლო საქმიანობა, სხვადასხვა სახის პროფესიული და პიროვნული განვითარების ტრენინგების, სემინარებისა და სასაწავლო კურსების ორგანიზება და ჩატარება. ბაზარზე არსებული მაღალი კონკურენციის, გაუთვალისწინებელი ეკონომიკური რყევებისა და არასწორად დაგეგმილი ფინანსური მენეჯმენტის შედეგად, კომპანია აღმოჩნდა ფინანსური კრიზისის წინაშე. გადახდისუუნარობის და იმ გარემოების დასადასტურებლად, რომ მისი ვალდებულებები აღემატება მის აქტივებს განმცხადებელი უთითებს შემდეგ ფაქტორებზე: კომპანიას არ გააჩნია არანაირი ქონება, არც მოძრავი და არც უძრავი; საბანკო ანგარიშებზე ნაშთის ჯამური თანხა შეადგენს 40 ლარს, არ ჰყავს დებიტორები; არ უფიქსირდება საგადასახადო დავალიანება. აღნიშნული გარემოებების, ასევე იმ გარემოების გათვალისწინებით, რომ მოვალე საწარმოს აღარ აქვს ბიზნესის მიმართ ინტერესი, განმცხადებელი ითხოვდა შპს „ბიემსისი ცენტრის“ მიმართ გაკოტრების რეჟიმის გახსნას.

სასამართლო მიიჩნია, რომ წარმოდგენილი ინფორმაცია არ იძლეოდა სრულყოფილ სურათს შპს „ბიემსისი ცენტრის“ (ს/ნ: 431440407) სასამართლოში განცხადების წარმოდგენის დროისათვის არსებული ფინანსური მდგომარეობის შესახებ; არ იყო სრული ინფორმაცია მოვალის ფინანსური მდგომარეობის შესახებ, რომელიც მოიცავს მის აქტივებსა და ვალდებულებებს, მათ შორის, სამომავლო და პირობით ვალდებულებებს; არ იყო წარმოდგენილი ინფორმაცია საწარმოს ბალანსის შესახებ, მიმდინარე შემოსავლების (მათ შორის, ყოველთვიური წმინდა შემოსავლის სახეობისა და ოდენობის) და ხარჯების აღწერილობა; განცხადება ასევე არ შეიცავდა დასაბუთებას, იმის თაობაზე, რომ გაკოტრების რეჟიმის გახსნა აშკარად არ ეწინააღმდეგება კრედიტორთა ინტერესებს; ამასთან სასამართლომ ყურადღება მიაქცია იმ გარემოებას, რომ ვინაიდან, განმცხადებელი არის მოვალე, მას მართებდა უფრო სრულყოფილი ინფორმაცია წარმოდგენის სასამართლოს საკუთარი ფინანსური მდგომარეობის, მისი შემოსავლები და გაწეული ხარჯების და საწარმოს ბალანსის შესახებ.

აღნიშნული გარემოებების გამო თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2026 წლის 24 აგვისტოს განჩინებით შპს „ბიემსისი ცენტრის“ განცხადებაზე დადგენილი იქნა ხარვეზი; განმცხადებელ - შპს „ბიემსისი ცენტრის“ (ს/ნ: 431440407) განჩინებაში მითითებული ხარვეზების გამოსასწორებლად განესაზღვროს განჩინების გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების ელექტრონულ სისტემაში (ვებ-გვერდზე www.ecourt.ge) გამოქვეყნებიდან 5 (ხუთი) სამუშაო დღის ვადა.

განცხადებაზე ხარვეზის დადგენის შესახებ განჩინება გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების ელექტრონულ სისტემაში (ვებ-გვერდზე www.ecourt.ge) გამოქვეყნდა 2026 წლის 26 აგვისტოს. განჩინებით განმცხადებელს განემარტა, რომ თუ სასამართლოს მიერ დადგენილ ვადაში არ შეავსებდა ხარვეზს, სასამართლო გამოიტანდა განჩინებას გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობაზე უარის თქმის თაობაზე.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიაში 2026 წლის 01 სექტემბერს წარმოდგენილია შპს „ბიემსისი ცენტრის“ განცხადება გადახდისუუნარობის (გაკოტრების) რეჟიმის დაწყების თაობაზე განცხადებაზე ხარვეზის შევსების შესახებ.

2026 წლის 01 სექტემბერს შპს „ბიემსისი ცენტრის“ წარმომადგენელმა ალექსანდრე ციცივიძემ გაკოტრების რეჟიმის დაწყების თაობაზე განცხადებაზე ხარვეზის შესახებ განცხადებით მომართა სასამართლოს. განცხადებაში აღნიშნულია, რომ ხარვეზის შევსების მიზნით სასამართლოში წარმოდგენილია ფაქტობრივ, სამართლებრივი მსჯელობები და მტკიცებულებები. განმცხადებელი იმ ფაქტორის დასაბუთებლად რომ გაკოტრების რეჟიმის გახსნა არ ეწინააღმდეგება კრედიტორთა ინტერესებს, აღნიშნავს შემდეგს: საწარმოს არ გააჩნია არანაირი აქტივი, მას არ შესწევს უნარი დაფაროს არსებული ვალდებულებები, არ შეუძლია ძირითად კრედიტორებს შესთავაზოს დაპირებული მომსახურება ან დაუბრუნოს მომსახურებისათვის აღებული თანხები, ხოლო დამატებითი საბანკო ვალდებულებების აღებით კიდევ უფრო დაამძიმებს არა მხოლოდ მოვალის, არამედ კრედიტორთა

მდგომარეობასაც მზარდი ვალდებულებების ფონზე. მოცემულ პირობებში შეუძლებელია რეაბილიტაციის რეჟიმის გამოყენება. კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების კანონის მიზნიდან გამომდინარე, თვლის, რომ გაკოტრების რეჟიმის გახსნა წარმოადგენს კრედიტორთა ინტერესების დაცვის ყველაზე შესაბამის და რელევანტურ საშუალებას.

ხარვეზის შევსების განცხადებასთან ერთად წარმოდგენილია 31.08.2026 წლის საწარმოს ფინანსური მდგომარეობა (ბალანსი); კრედიტორთა რეესტრი, საბანკო კრედიტის ხელშეკრულება, სიმართლესთან შესაბამისობის დეკლარაცია. სასამართლოს მოაწოდა ინფორმაცია დასაქმებულთა შესახებ; ხელშეკრულებებისა და ვალდებულებების თაობაზე და საპროცესო ხარჯების ანაზღაურებისათვის საჭირო აქტივების არ არსებობის შესახებ.

წარმოადგინა კრედიტორთა სია, რომლის მიხედვითაც კრედიტორთა დიდი ნაწილი გარდა საკრედიტო დაწესებულებებისა, ის კრედიტორები არიან, რომლებმაც ჩარიცხეს თანხები საგანმანათლებლო მომსახურების მისაღებად, მაგრამ ვერ მიიღეს შესაბამისი მომსახურება, აღნიშნული აისახა შემოსავალში რაც დაფიქსირდა ბუღალტრულ მონაცემებში. შპს „ბიემსისი ცენტრმა“ 2026 წლის 17 აგვისტოს მდგომარეობით შეაჩერა საქმიანობა, ამჟამად სხვა სახის მათ შორის მოსალოდენლი შემოსავალი არ გააჩნია.

მოვალეს არ გააჩნია საბალანსო ქონება, ძირითადი საშუალებები, რადგან დაფუძნების დღიდან არ განუხორციელებია მათი შეძენა, ვინაიდან საგანმანათლებლო მომსახურებისათვის შეიქმნა და არ საჭიროებდა აღნიშნული ხარჯის გაწევას შესაბამისად არ გააჩნია ისეთ ხარჯი, გაწეული ხარჯი, რომელიც შესაძლოა დაკავშირებული იყოს კომუნალურ გადასახადებთან, ფართის იჯარასთან, ქონების მოვლა-შენახვასთან და ა.შ.

საკრედიტო ხელშეკრულებებთან დაკავშირებით განმცხადებელი წერს, რომ შპს „ჯორჯიან ექსპრესის“ ტერმინალის დავალიანება საოფისე მომსახურებიდან გამომდინარეობს, დანარჩენი არიან სტუდენტები მათგან აღებული სწავლის საფასური ჯამში 318 115.33 ლარი.

სასამართლო გაეცნო განცხადებას ხარვეზის გამოსწორების შესახებ, საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს და მიაჩნია, რომ შპს „ბიემსისი ცენტრს“ უარი უნდა ეთქვას გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობაზე შემდეგ გარემოებათა გამო:

„რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის მიზანია კრედიტორთა მოთხოვნების კოლექტიური დაკმაყოფილება რეაბილიტაციის მიღწევით, ხოლო რეაბილიტაციის მიღწევის შეუძლებლობის შემთხვევაში – გადახდისუუნარობის მასის რეალიზაციით მიღებული თანხების განაწილებით.

ამავე კანონის მე-2 მუხლის თანახმად, გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების პრინციპებია: ა) გადახდისუუნარო მოვალის საქმიანობისა და გადახდისუუნარობის მასის სწორი მართვა; ბ) გადახდისუუნარო მოვალის ფინანსური სირთულეების სწრაფი და თანამიმდევრული გადაწყვეტა; გ) გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების პროცესის გამჭვირვალობა და

განჭვრეტადობა; დ) გადახდისუუნარობის მასისა და ბიზნესის ღირებულების შეძლებისდაგვარად შენარჩუნება და გაზრდა; ე) გადახდისუუნარო მოვალის რეაბილიტაციის ხელშეწყობა; ვ) მსგავსი უფლებების მქონე კრედიტორების მიმართ თანაბარი მოპყრობა. ამ კანონის მიზნებისა და პრინციპების გათვალისწინებით, მართალია, მნიშვნელოვანია კრედიტორთა მოთხოვნების დაკმაყოფილება, მაგრამ აღნიშნული იმთავითვე არ გულისხმობს იმას, რომ ნებისმიერი სახის განცხადების შემთხვევაში სასამართლომ გახსნას გადახდისუუნარობის საქმე.

„რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის მიზანია კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილება უპირატესად რეაბილიტაციის და არა საწარმოს გაკოტრების გზით, ხოლო მას შემდეგ რაც რეაბილიტაციის შეუძლებლობა დადასტურდება, გადახდისუუნარობის მასის რეალიზაციიდან მიღებული თანხების განაწილების გზით. აღნიშნული მიზნების მიღწევა შესაძლებელია მართოდენ გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების პრინციპების ეფექტიანი დაცვის გზით. მოვალის რეაბილიტაციის პრიმატზე აქცენტის გაკეთება სულაც არ ნიშნავს, რომ გადახდისუუნარობის კანონმდებლობა „მოვალეზეა ორიენტირებული“, არამედ რეაბილიტაციის უპირატესობის ხაზგასმით ხდება ისეთი პრიორიტეტების აქცენტირება, როგორიცაა საწარმოს გადარჩენა, სამუშაო ადგილების შენარჩუნება და ა.შ. რეაბილიტაცია, მოვალის დაცვაზე მეტად უხეში ეკონომიკური რყევების თავიდან აცილებასა და დასაქმებულთა სოციალური უფლებების დაცვას ემსახურება. (იხ. გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების საფუძველები „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის მიხედვით, თბილისი, 2021, ავტორები: ქეთევან მესხიშვილი, გიორგი ბათლიძე, ნანა ამისულაშვილი, სერგი ჯორბენაძე, გვ. 15-17).

„რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის 43-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის შესაბამისად გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების სასამართლოში შეტანის უფლება აქვს - მოვალეს (საწარმოს ხელმძღვანელობასა და წარმომადგენლობაზე უფლებამოსილი პირის მეშვეობით) და გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადება უნდა შეიცავდეს განმცხადებლის მოთხოვნას რეაბილიტაციის ან გაკოტრების რეჟიმის გახსნის თაობაზე. ამავე კანონის მე-6 მუხლის შესაბამისად გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების დაწყების საფუძველია მოვალის გადახდისუუნარობა ან მოსალოდნელი გადახდისუუნარობა. გადახდისუუნარობის საქმის წარმოება იწყება რეაბილიტაციის ან გაკოტრების რეჟიმის გახსნის მოთხოვნით გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების სასამართლოში შეტანით. რაც შეეხება მე-7 მუხლს ის განმარტავს გადახდისუუნარობის ცნებასა და გადახდისუუნარობის პრეზუმფციას.

კონკრეტულ შემთხვევაში, შპს „ბიემსისი ცენტრმა“ მომართა სასამართლოს გაკოტრების რეჟიმის გახსნის მოთხოვნით, რადგან საზოგადოებამ შეაჩერა საქმიანობა, მას არ გააჩნია ფულადი სახსრები, არ ფუნქციონირებს, არ აქვს უძრავი ქონება და წილები სხვა საწარმოში. ამავე განცხადებაში უთითებდა, რომ ადგილი აქვს იმ განსაკუთრებულ შემთხვევის არსებობას როცა გაკოტრების რეჟიმის დაწყების შემთხვევაში მოვალე თავისი ქონებით ვერ

უზრუნველყოფს საპროცესო ხარჯების დაფარვას.

„რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-7 მუხლის მე-3 პუნქტში ჩამოთვლილია ის გარემოებები, რომელთაგან ერთ-ერთის არსებობის შემთხვევაში საპირისპიროს დამტკიცებამდე ივარაუდება, რომ მოვალე გადახდისუუნაროა. დასახელებული მუხლის მე-3 პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად ასეთი გარემოებაა - მოვალემ შეაჩერა საქმიანობა. საწარმოს მიერ საქმიანობის შეჩერებას მიიჩნევს განმცხადებელი საწარმოს მიმართ გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების დაწყებისათვის.

„რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის 45-ე მუხლის მე-2 პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადებას უნდა დაერთოს ინფორმაცია მოვალის ფინანსური მდგომარეობის შესახებ, რაც მოიცავს მის აქტივებს და ვალდებულებებს, მათ შორის სამომავლო და პირობით ვალდებულებებს. ხოლო ამავე მუხლის მე-5 პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად, თუ გადახდისუუნარობის შესახებ გაცხადება სასამართლოში მოვალეს შეაქვს, მან, გარდა ამ მუხლის პირველი და მე-2 პუნქტებით გათვალისწინებული ინფორმაციისა, აგრეთვე უნდა წარადგინოს ინფორმაცია საწარმოს ბალანსის შესახებ, მიმდინარე შემოსავლების (მათ შორის ყოველთვიური წმინდა შემოსავლის სახეობისა და ოდენობის) და ხარჯების აღწერილობა.

განმცხადებლის მიერ სასამართლოში წარმოდგენილი ინფორმაცია სრულად არ ასახავდა საწარმოს ფინანსურ მდგომარეობას და საწარმოს ბალანსს. განმცხადებელი აღნიშნავდა, რომ არ გააჩნდა არანაირი აქტივი, აღნიშნულის დასადასტურებლად წარმოდგენილი იყო ინფორმაცია სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოდან კომპანიის სახელზე უძრავი ქონების რეგისტრაციის არ არსებობის შესახებ და ინფორმაცია საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სსიპ მომსახურების სააგენტოდან შპს „ბიემსისი ცენტრის“ სახელზე სატრანსპორტო საშუალების რეგისტრაციის არ არსებობის თაობაზე. მაგრამ განმცხადებლის მიერ მოწოდებულ საწარმოს ფინანსური მდგომარეობა (ბალანსის) არ იძლევა საწარმოს სრულ ფინანსურ სურათს, რადგან წარმოდგენილია საწარმოს ბალანსი მხოლოდ 31.08.2026 წლის მდგომარეობით სადაც ასახულია საწარმოს მხოლოდ ვალდებულებები. განცხადებაში აღნიშნულია, რომ მოვალემ კრედიტორებისაგან, რომელთა უმრავლესობას წარმოადგენენ სტუდენტები გარკვეული სასწავლო მომსახურების გაწევის მიზნით მიიღო მომსახურების საფასური, ასევე აღებული აქვს საბანკო კრედიტი, წარმოდგენილი ბალანსი არ ასახავს მონაცემებს არსებული შემოსავლებისა და გასავლის შესახებ;

ხარვეზის განცხადებაში აღნიშნულია, რომ მოვალეს არ გააჩნია საბალანსო ქონება, ძირითადი საშუალებები, რადგან დაფუძნების დღიდან არ განუხორციელებია მათი შეძენა, ვინაიდან ეწეოდა საგანმანათლებლო მომსახურებისათვის შეიქმნა და არ საჭიროებდა აღნიშნული ხარჯის გაწევას შესაბამისად, არ გააჩნია ისეთ ხარჯი, გაწეული ხარჯი, რომელიც შესაძლოა დაკავშირებული იყო კომუნალურ გადასახადებთან, ფართის იჯარასთან, ქონების მოვლა-შენახვასთან და ა.შ. საკრედიტო ხელშეკრულებებთან დაკავშირებით კი განმცხადებელი წერს, რომ შპს „ჯროჯიან ექსპრესის“ ტერმინალის დავალიანება საოფისე მომსახურებიდან

გამომდინარეობს; აღნიშნული განაცხადი, ასევე წარმოდგენილი ბალანსი გარკვეულ ბუნდოვანებას ბადებს. მაგალითად საწარმოს ფინანსური მდგომარეობის (ბალანსის) მონაცემებში აღნიშნულია თანხა 4 438,28 და მითითებულია სავაჭრო ვალდებულებებთან დაკავშირებით, გაურკვეველია რა სავაჭრო ვალდებულებებია და აღნიშნულიდან გამომდინარე რომელი კრედიტორულ მოთხოვნას შეესაბამება იგი; ბალანსი ასახული ვალდებულებებისა და წარმოდგენილ (მითითებულ) ხელშეკრულებების შედარებითაც გარკვეული ბუნდოვანება იქმნება, რადგან წარმოდგენილია მხოლოდ შრომითი და საკრედიტო ხელშეკრულებები, სასამართლოში არ არის წარმოდგენილი ინფორმაცია სხვა ვალდებულებების წარმომშობი ხელშეკრულებების შესახებ.

სასამართლო ყურადღებას მიაქცევს იმ გარემოებას, რომ განმცხადებლის მიერ მოწოდებული დოკუმენტაციიდან არ ირკვევა თუ ვის მიერ იქნა შედგენილი საწარმოს ფინანსური მდგომარეობის ამსახველი დოკუმენტი (ბალანსი), არ არის ბუღალტრის ხელმოწერა, ფინანსურ ინფორმაციაში არ არის ასახული თითოეული ვალდებულება (პასივი) მისი წარმოშობის საფუძველი, პერიოდი. სპეციალური კანონის მოთხოვნა საწარმოს ბალანსის შესახებ უნდა შეიცავდეს მონაცემებს **მიმდინარე შემოსავლების (მათ შორის ყოველთვიური წმინდა შემოსავლის სახეობისა და ოდენობის) და ხარჯების აღწერილობას**. სასამართლო მიიჩნევს, რომ განმცხადებლის მიერ არ მომხდარა მისი საწარმოს ბალანსის და ფინანსური მდგომარეობის სრულყოფილად ამსახველი ინფორმაციის (შესაბამისი დოკუმენტების) წარმოდგენა.

კრედიტორთა რეესტრი არ ასახავს სრულ ინფორმაციას, გარდა კრედიტორთა ვინაობის და რეკვიზიტებისა არ არის ასახული ინფორმაცია ვალდებულებების შესახებ.

სასამართლო განმარტავს, რომ „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-7 მუხლში ჩამოთვლილი ერთ-ერთი გარემოების არსებობაზე მითითება საწინააღმდეგოს დამტკიცებამდე იძლევა გადახდისუუნარობის პრეზუმფციის საფუძველს. მაგრამ როგორც აღინიშნა გადახდისუუნარობის განცხადების სასამართლოში წარმოდგენა, მასში გადახდისუუნარობის დამახასიათებელი ერთ-ერთი გარემოების მითითება არ არის საკმარისი გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების დაწყების, რეაბილიტაციის ან გაკოტრების რეჟიმის გახსნისათვის. სასამართლო განმარტავს, რომ „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის არსიდან გამომდინარე გადახდისუუნარობის პრეზუმფციის დაშვებისათვის საკმარისი არ არის მხოლოდ მე-7 მუხლის მე-3 ქვეპუნქტში ჩამოთვლილი გარემოებებიდან ერთ-ერთის, ან რამდენიმე ერთდროულად მითითება, საჭიროა თითოეული გარემოების სათანადოდ, სარწმუნოდ დადასტურება.

„რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების“ შესახებ საქართველოს კანონის 45-ე მუხლის მე-3 პუნქტით, თუ გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადება სასამართლოში მოვალეს შეაქვს, მან, გარდა ამ მუხლის პირველი და მე-2 პუნქტებით

გათვალისწინებული ინფორმაციისა, აგრეთვე უნდა წარადგინოს: ა) თავისი კრედიტორების სრული ჩამონათვალი (მითითება სახელები, სახელწოდებები, პირადი ნომრები, საიდენტიფიკაციო მონაცემები) და არსებული ვალდებულებების შესახებ ინფორმაცია; ხოლო „ზ“ ქვეპუნქტის თანახმად, უნდა წარმოადგინოს ხელშეკრულებებისა და მიმდინარე რეგულარული ვალდებულებების შესახებ ინფორმაცია;

რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ კანონის 45-ე მუხლის მე-6 პუნქტის თანახმად, თუ მოვალე გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადებაში, რომლითაც გაკოტრების რეჟიმის გახსნას მოითხოვს, დაასაბუთებს, რომ გაკოტრების რეჟიმის გახსნის შემთხვევაში იგი თავისი ქონებით ვერ უზრუნველყოფს საპროცესო ხარჯების დაფარვას, აღნიშნული განცხადება, ამ მუხლით გათვალისწინებული ინფორმაციის გარდა, უნდა შეიცავდეს:

ა) მითითებას იმის თაობაზე, რომ გაკოტრების რეჟიმის გახსნის შემთხვევაში მოვალე თავისი ქონებით ვერ უზრუნველყოფს საპროცესო ხარჯების დაფარვას;

ბ) ამ პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული გარემოების არსებობის დამადასტურებელ მტკიცებულებას.

განმცხადებელი აღნიშნავდა, რომ შპს „ბიემსისი ცენტრი“ გაკოტრების რეჟიმის გახსნის შემთხვევაში იგი თავისი ქონებით ვერ უზრუნველყოფს საპროცესო ხარჯების დაფარვას, მაგრამ აღნიშნული გარემოების დამადასტურებელი მტკიცებულებები განცხადებას არ ერთვოდა („რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ კანონის 45-ე მუხლის მე-6 პუნქტი). განმცხადებელმა გაკოტრების რეჟიმის გახსნის შესახებ განცხადებაზე დადგენილი ხარვეზი არც ამ კუთხით არ აქვს შევსებული.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ განცხადებაში აღნიშნული გარემოებებით არ არის სარწმუნოდ დასაბუთებული სპეციალური კანონით დადგენილი ის მოთხოვნები, რაც იძლევა განცხადების დასაშვებად ცნობის საფუძველს.

„რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის მიზანია კრედიტორთა მოთხოვნების კოლექტიური დაკმაყოფილება რეაბილიტაციის მიღწევის, ხოლო რეაბილიტაციის შეუძლებლობის შემთხვევაში – გადახდისუუნარობის მასის რეალიზაციიდან მიღებული თანხების განაწილების გზით. ამავ კანონის მე-6 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების დაწყების საფუძველია მოვალის გადახდისუუნარობა ან მოსალოდნელი გადახდისუუნარობა.

სასამართლო განმარტავს, რომ „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის არსიდან გამომდინარე გადახდისუუნარობის პრეზუმფციის დაშვებისათვის საკმარისი არ არის მხოლოდ მე-7 მუხლის მე-3 ქვეპუნქტში ჩამოთვლილი გარემოებებიდან ერთ-ერთის, ან რამდენიმე

ერთდროულად მითითება, საჭიროა თითოეული გარემოების სათანადოდ, სარწმუნოდ დადასტურება. აღნიშნულიდან გამომდინარე კანონმდებელმა გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების საწყის ეტაპზე დაადგინა განცხადებისა და წარმოდგენილი ინფორმაციის ფორმალურ სამართლებრივი შემოწმების აუცილებლობა და განცხადებაზე ხარვეზის არსებობის შემთხვევაში განმცხადებლისათვის გამოსწორების შესაძლებლობის მიცემა.

„რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ კანონის 48-ე მუხლის თანახმად გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადებაზე ხარვეზის გამოსწორების ვადას სასამართლო არ ადგენს, აღნიშნული ვადა კანონითაა გათვალისწინებული და 5 დღეს შეადგენს. აღნიშნული ვადის გაგრძელებას ან ხარვეზის გამოსასწორებელი ვადის ხელახლა მიცემას კანონი არ ითვალისწინებს. იმ შემთხვევაში, თუ კანონით გათვალისწინებულ ვადაში განმცხადებელმა ხარვეზი არ გამოსასწორა, ასეთ შემთხვევაში, სასამართლო გამოიტანს განჩინებას გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობაზე უარის თქმის თაობაზე (იხ. გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების საფუძვლები „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის მიხედვით, თბილისი, 2021, ავტორები: ქეთევან მესხიშვილი, გიორგი ბათლიძე, ნანა ამისულაშვილი, სერგი ჯორბენაძე, გვ. 32-33).

„რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის 48-ე მუხლის მეორე პუნქტის შესაბამისად თუ სასამართლო მიიჩნევს, რომ მოვალე არ არის გადახდისუუნარო ან მოსალოდნელი გადახდისუუნარობის წინაშე მყოფი პირი, იგი გამოიტანს განჩინებას გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობაზე უარის თქმის თაობაზე.

ამდენად, სასამართლო მიიჩნევს, ვინაიდან შპს „ბიემსისი ცენტრის“ მიერ კანონით დადგენილ ვადაში ხარვეზი სრულყოფილად შევსებული არ იქნა, განცხადება არ აკმაყოფილებს „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის წინაპირობებს და შპს „ბიემსისი ცენტრს“ უარი უნდა ეთქვას გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობაზე.

სასამართლომ იხელმძღვანელა „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-4, მე-6, მე-7, მე-8, მე-9, მე-19, 43-ე, 45-ე მუხლებით, ამავე კანონის 48-ე მუხლის მე-2 პუნქტით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 284-285-ე მუხლებით და

და ა დ გ ი ნ ა :

1. შპს „ბიემსისი ცენტრს“ (ს/ნ:431440407) უარი ეთქვას გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობაზე;
2. განჩინება გამოქვეყნდეს გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების ელექტრონულ სისტემაში

(ვებ-გვერდზე: www.ecourt.ge);

3. გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობაზე უარის თქმის თაობაზე განჩინების გამოტანიდან 3 თვის განმავლობაში იმავე განმცხადებლის მიერ იმავე სუბიექტის მიმართ არსებითად იმავე გარემოებების საფუძველზე გადახდისუუნარობის საქმის აღძვრა დაუშვებელია;

4. განჩინებაზე შეუძლია კერძო საჩივრის შეტანა გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების პროცესის მხარეებს, აგრეთვე იმ პირებს, რომელთაც უშუალოდ ეხებათ ეს განჩინება, გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების ელექტრონულ სისტემაში მისი გამოქვეყნებიდან 5 (ხუთი) დღის ვადაში თბილისის საქალაქო სასამართლოში (თბილისი, დავით აღმაშენებლის ხეივანი №64). ამ ვადის გაგრძელება დაუშვებელია.

მოსამართლე

ლიანა კაჭაშვილი